

SD 658

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

CỔ BAN CAO THƯ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÂN BẮC THÂN HIỆU NHƯ SÁU NỖ

(THƯỚC RƯỢU NHỊ-THIỆN-DƯƠNG)

Ấy là một thứ thuốc Vẹ-Sanh rất an toàn.

SANH HUỖN

Thuốc hườn này là một phương thuốc của Tiên-Thánh để lại quân

Phàm kẻ học trò siêng năng học tập, tư lao quá độ, tinh-thần hao kém, tư chí mỗi mệt, cứ mỗi buổi sớm mai uống 1 hũn, chiều uống 1 hũn, thì tinh thần mạnh mẽ, học thức ắt thông minh; còn những người buồn bán thì tinh thần ngày, họ uống 1 hũn thì tinh thần

Phâm uống thuốc này thì phải coi
chứng bệnh chứng nặng nhẹ thế nào ;
nếu nhẹ thì uống một hai hũn, còn
nặng thì phải uống cho được lâu, thì
vừa nhiên âm dương điều hòa, từ chi
cường kiện, da thịt mềm mại, thân
bổ ít trở nên mạnh mẽ.

Tiếp tới đây, từ ngày dựng phượng
thuộc mẫu-nhiệm của ông Tờ truyền
tại đến nay, hàng gin lòng giúp cho
tôi, lựa những thuốc tốt, gia công chế
trà mà làm hườn đê trị cho các chứng
bệnh đờn-bà đều dùng động hết.

Còn như bình thời mà thường uống
thuốc này, thì khí huyết đầy đủ,
hàng bộ sinh linh mà cả sinh cơ

Các bước: Mỗi ngày phải uống 1
lít nước, uống với nước trà. Còn đêm-bà
là thì phải dùng nước dãi con nít mà
uống với thuốc.

BÁNH CAM TÍCH

Chư-vị có mua thì hãy nhìn cho chắc
cái nhãn Ông-phật hiệu NHỊ-THIÊN-
ĐƯỜNG, mới phải là thứ thiệt, kẻo
lầm thứ giả ăn vào thêm bịnh.

GIẢ LÀ :

Mỗi gói mười bánh. . 0 \$ 10
Mỗi hộp 100 bánh. . 0 90

HUYNH-HUỆ-KÝ, CÁN KHAI.

COMMISSION, IMPORTATION ET EXPORTATION

Tên tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi
rồng có một nghề làm ghế mây theo
kiểu Hồng-kong, ghế dài, ghế đơn,
ghế ngủ, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ
dụng rất khéo rất đẹp, có sẵn mọi
màu, đủ dành trái làng; giá rẻ hơn
các loại khác. Xin mời vị đến chơi, và
mời thăm đây đi

Đầu xuân cũng phải ăn Tết
Đông-hàng, giáp lúa, lại quên còn đây.
Hay kinh!

244 Rue des Marins Cholon

Abstract

Chloroform Bath

Có tên đồng loại Hạng 1
 hiệu khác, chứa mã lệnh giá mua
 Ban và là tập đoàn: TRẦN-QUANG-XUÂN
 (đầu chợ mới), 158 đường d'Espagne Saigon.
 Có bán: Mền, nỉ, mền bông, khăn, xe
 đạp, đồng hồ, dĩa Aluminium, ghế Thonet
 thép, ghế sofa và các đồ tập hợp văn văn,
 mua thẳng các lò bên Pháp-quốc, giá rẻ.

Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh. — SAIGON

PHÙNG-VĂN-XUÂN,

(Tiếp theo)

Dương-tuần-phủ bèn nói lớn rằng : Bạch - công rất khi thị ta làm đó. Trước kia ta từ ta chẳng làm thì Bạch công buộc phải làm, bằng chẳng làm thì phạt rượu mười chén. Bạch-Huyền nói : Thà phạt rượu thì chịu, chứ làm thì tôi không muốn làm, sợ làm không được. Dương-tuần-phủ nói, thôi, chịu phạt rượu thì đem rượu lại. Ngô-chẩn-lâm nói : Bạch-huyền làm thì không đáng vậy phạt người một chén rượu mà thôi. Dương-tuần-phủ lại kêu nói rằng không làm, thì phải bị phạt hai chục chén. Bạch-Huyền đáp rằng : Tiếc rượu này là tiệc rượu thường của anh em tôi, cô cang chi tôi quan lớn mà nói phạt này phạt nọ. Bạch-Huyền nói rồi bèn đem ly rượu mà

uống song coi có sách bùa. Dương-tuần-phủ lại còn nói nữa rằng: Ta chẳng cần uống hay là chẳng vui, quan họ nói ta hay là không quang họ, cũng chẳng làm chi, cứ phạt Bạch-công hai chực, chén rượu rồi xin bắt tiếp. Nói rồi liền kêu kẻ đã giấu đem rượu lại rót. Bạch-Huyền không chối từ bèn uống bốn năm chén liền say. Song Dương-tuần-phủ còn bắt uống nữa. Bạch-Huyền uống thêm hết một chén nữa thì ngồi không vững, bèn gượng vào trong phòng mà nằm mê mang. Đã vậy mà Dương-tuần-phủ còn nhai Bạch-Huyền uống nữa, và muốn vào phòng mà kéo dậy. Từ-ngư-sĩ nói rằng: Bạch-huỳnh a ông đã say rồi, thôi để chờ cho người tỉnh đã, bây giờ bạn ta cứ làm thì rồi sẽ phạt. Dương-tuần-phủ nói: Tỉnh như vậy cũng được nếu hai quan làm thì rồi, thì Bạch-công không lẽ không chịu phạt, mà nếu không ai không chịu phạt thì tôi sẽ đem rượu tới rồi dùng mình ăn cho ăn cho. Nói rồi bỏ người chừa xiết mực phạt.

mà làm thi. Song ha anh bị rượu nên
mà thi không mau dặng, cứ cầm viết
đương rượu ngấm nga mãi, mà không
ra câu nào hết.

Đây nói võ-lạc-Huyền từ phu-nhơn
trở ra, không dùng hầu thiếp nữa,
trông gia-dinh việc lớn việc nhỏ đều
đưa cho con là Hồng - Ngọc giữ gìn,
mà đến việc ngoài cò đến chi thì cũng
hạ con thương nghị. Nền ngày nay
võ-lạc-Huyền cùng Dương-tuần - phủ
tranh-luật sự làm thi, kô gia-dinh cò
vô một chút lại vô Hồng-Ngọc. Hồng-
Ngọc biết Dương-tuần-phủ là người
sự cầu cứu lối phải, mà ông than
hàng lại dưng say, vì say mà gây ra sự
nhất lòng. Hồng-Ngọc hỏi kô gia-dinh
chỉ chưa m thấy phụ-thần ta cò làm
chi chăng? Kô gia-nhơn nói: Lành đại
phóng cò làm, vì bị Dương-tuần-phủ
cò uống hơn năm sáu chén rượu lớn,
yêu nên vô phòng nằm trên ghế đã
ngủ mà rồi. Hồng-Ngọc lại hỏi: Dương-
tuần-phủ và Tô-ngự-sử bây giờ đang
đồng rượu hay là làm thi. Đáp rằng:

Dang làm thi, và nghe Dương-tuần
nhỏ nói rằng : Làm thi rồi sẽ kêu
[nh-lại] gia-dây mà phạt rượu. Hồng-
Ngọc lại hỏi nữa, vậy chớ Lão-gin say
là hay là say thiệt ? Đáp rằng : Lão-
gin uống cũng thiệt nhiều, dầu không
say thiệt, chớ đừng là say. Hồng-Ngọc
nghĩ rằng : Phụ-thần mình say chớ
hàng không, nên dặn kẻ gia-nhưn
thầy coi chừng hai đấng ngó lo lấy cái
đề thi cho rõ ta coi. Thằng gia-nhưn
tương lai y kẻ bèn lấy lên đề thi dam
cho Hồng-Ngọc xem, thì là đề thi
"huống-cưc. Hồng-Ngọc bèn lấy bút
vạch, làm đề thi ấy xếp đồ vào trong
áo thun.

Hồng-Ngọc làm thi rồi, bèn đỡ tên :
"gạch-tiền-đó phụng-đạo thường
đề thi nhứt lượt, liền đưa cho kẻ
gia-nhưn dẫn dắt đó, chớ cha mình
liền dạy sẽ đi, đứng cho ai ngó
lấy.

Kẻ gia-nhưn vâng lệnh ra đến thư
hàng, thấy : "Tô-ngự-sử đang
đang [?] một xem bằng thin một

u thì đã khô ruột mà chưa có. Còn
xang-luân-phủ làm không đúng mà
người tướng lại cũng chưa làm như
lính vậy, hèn rồi ruợu uống ngăm-
m ừ-hử đến lâu lơ mà cũng chưa
ng ăn náo.

Còn từ gia-nhơn giấu bắt thì cùm
n nơi thờ phòng coi chừng Bạch-
cung đã tỉnh chưa.

Bạch-cung tuy say song người là tửu-
nôn uống nhiều mệo dầu, cho chứng
cò lâu đã hầu tỉnh dậy, thấy kẻ
nhon bèn hiệu rót nước trà đem
cho người uống. Gia-nhơn rót trà bưng
Bạch-cung tiếp uống, kẻ gia-nhơn
dưa phơng thơ của Hồng-Ngọc đã
n rồi để cho Bạch-cung. Bạch-cung
y con mình có để hai chữ nhỏ ngoài
mà dặn rằng: Đất-trường-an này
nơi hiểm địa, phụ-thần-chợ lấy thì
môn gây ra tai họa, Bạch-cung xem
gút gút đầu, dủ bao thơ ra thấy
thơ *thường-cục* con mình đã làm
cho mình rồi.

Bạch-Huyền uống trà rồi, xem thấy người dọn của Hồng-Ngọc và bài thi trước cửa, thì biết ý rồi, bèn đứng dậy mà ra nơi khách phòng. Dương-Nhân-phủ thấy Bạch-Huyền tỉnh dậy, bèn nói rằng: Bạch-công đã tỉnh rồi, vậy làm thì kẻo mà bị phạt. Bạch-công bèn cười mà đáp rằng: Tuy tôi say đến cả răng làm rồi lo cho quan lớn mà không dạng luôn đỡ cười cùng anh bạn. Đáp rằng: Bạch-công chờ tôi ra, đầu Bạch-công có mảnh thiệp bao mấy nữa, cũng không làm mau nữa. Như quả thì làm rồi thì ta xin một mớ chén rượu.

(Sau sẽ tiếp theo).

~~My dear~~